

РЕШЕНИЕ

№ 621

гр. Търговище, 12.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христина Ив. Сярова

при участието на секретаря Жения Люб. Иванова
като разгледа докладваното от Христина Ив. Сярова Гражданско дело № 20233530100388 по описа за 2023 година

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК.

Ищцата Ф. Е., твърд и исковата си молба, че с нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти вписани в Агенция по вписвания , Служба по вписвания Търговище акт № 23, том Х, дело 1944/2016г. е закупила от „АС-Интеркар“ЕООД , ЕИК 125549933 с адрес гр. Омуртаг, ул. Заводска № 8 - недвижими имоти представляващи бивши сгради на ТКЗС Б.. С решение по протокол №04 от 18.01.2007г-. Общото събрание на правоимащите на ТКЗС Браггеео са продали сградният фонд на стопанския двор на ТКЗС с.Б. нз „АС-Интеркар“ЕООД, като изрично в протокола и в решенията е записано, че „сградите се предоставят на търг в пакет от всички постройки без административната сграда". Съгласно протокола комисията по търга е определила за купувач фирма АС- Интеркар" ЕООД. Ликвидационният съвет на ТКЗС Б. е предоставило ма купувача „АС- Ингтеркар“ ЕООД ползването и владението на една част от процесмата административна сграда, която не е била обект на прехвърлителната сделка, поради липсата и на отразяване в кадастралната карта на с. Б., която административна сграда е вписана в СГГ - Търговище възоснова на искане и заснемане от страна на ищцата, а именно сграда в поземлен имот с идентификатор 06166.53.841 с площ от 587 кв.м. с начин на трайно ползване стопански двор, която сграда е с идентификатор 06166.53.841.1, едноетажна, с площ от 192кв.м., с предназначение-административна, делова сграда, находища се в село Б., община Търговище.

Със закупуването на сградите обектиаирани в НА №123, том Х, дело 1944/2016г. от „АС-Интеркар“ЕООД ищцата е приела и владението на част от административната сграда на ТКЗС с.Б. от дружеството действащо чрез упрлаеителя Мемдух Аслан, като дружеството

е владяло и ползвало 150 кв.м. реално обособена част от същата сграда от началото на 2008г., когато закупил всички останали сгради на бившият стопански двор на ТКЗС с.Б.. След преговори с правоимащите член кооператори на ТКЗС Б. с предварителен договор ищцата Ф. Е. е подписала предварителен договор за покупка на сградата от 13-05.2019г., от Съвета на правоимащите притежатели на дялови бонове от имуществото на ТКЗС с.Б. за сумата от 4300лева, която е заплатена. Страните участници е покупио - продажбата не са обективирали същата с окончателен договор с нотариална форма, поради непредставяне на решение на ликвидационният съвет на ТКЗС Б..

Твърди че в гражданското производство пред РС Търговище по гр. дело 261/2021г. са събрани безспорни писмени и гласни доказателства, както и е назначена и приета от съда СТЕ, от които доказателства безспорно е установено, че Община Търговище до момента на незаконосъобразното и без правно основание съставяне на АКТ № 3907 за частна общинска собственост/01.12.2020г. на Община Търговище не е била собственик на административната сгради или части от нея. През осемдесетте година на миналия век, член кооператорите са позволили една част от тяхната административна сграда, да се ползва за кметство, тъй като Община Търговище е нямала друга подходяща собственост на територията на селото.

Общински съвет Търговище като принципал е взел Решение N-24 по протокол № 36/08.03.2007г., с което решение е дадено съгласие за придобиване на право на собственост върху имот: едноетажна масивна жилищна сграда-бивша административна сграда на ТКЗС с.Божурка/Б. в ликвидация, състояща се от четири помещения и две фойета със ЗП от 194кв.м., попадащ извън регулацията на с.Б. находящ се в североизточната част на недвижим имот с пл.№73.

Възложено е на Кмета на Община Търговище, да организира процедура по закупуване на сградата от ТКЗС Б., за административна сграда на кметство с.Б.. Такава процедура не е реализирана, решението на Общински съвет е останало неизпълнено и Община Търговище не е станала собственик на сградата на това правно основание, а ползва около 40 кв.м. обособена част.

Със заявление с рег. вх № 01-422997-29.11.2018г., на СГКК Търговище Ф. Е. е заявила искане за нанасяне на нови обекти по КККР. Със заповед №18-2094- 26,02.2019г., на Началника на СГКК Търговище е одобрено изменение на кадастралната карта и кадастрални регистри на с. Б., като са нанесени нови обекти, а именно: поземлен имот с идентификатор 06166.53.841 с площ от 587 кв.м. с начин на трайно ползване стопански двор и сграда с идентификатор 06166.53.841,1 с площ от 192кв.м. с предназначение: административна, делова сграда, като изрично е записано -няма собственик. Цялата процедура по изменение на кадастралната карта и нанасяне на нови обекти е възложена и заплатена на правоспособно лице, като Община Търговище не е изразила никакво становище а производството пред СГКК- Търговмще.

През ноември 2020г. ищцата предприема действия за придобиване на тази част от сградата, която владее непрекъснато (със закупуването на сградите обективирани в НА №123, том X, дело 1944/2016г от „АС-Интеркар“ЕООД ищцата е приела и владението на част от

административното сграда на ТКЗС с.Б. от дружеството действащо чрез управител Мемдух Аслан, като дружеството е владяло и ползвало 150 кв.м. реално обособена част от същата сграда от началото на 2008г. ,когато закупил всички останали сгради от бившият стопански двор на ТКЗС с. Б.) на основание давностно владение и подава молба декларация до Кмета на Общината за заверка на молбата декларация. Местни данъци и такси издават на ищцата удостоверение за данъчна оценка, за имот с идентификатор N 06166.53.841.1, с площ от 192 кв.м. като необходим документ за охранителното производство, като за същите имоти има издавана и пред 2019 г. община Търговище

След като изтекли установените законови срокове по АПК и минали повече от три месеца от депозиране на молбата в Община Търговище, оправени са напомнящи писмени молби/нотариална покана/ със запитване за преписката - Общината чрез Началник отдел ОД и утвърден от Кмета на Общината е съставен АКТ № 390-7 частна общинска собственост/ 01.12.2020г. на Община Търговище.

Това обусловило правния интерес на ищцата да заведе настоящия отрицателен установителен иск. Моли съда да постанови решение, с което да се признае за установено по отношение на ОБЩИНА ТЪРГОВИЩЕ, ЕИК: 000875920, с адрес 7700 Търговище, пл. "Свобода", представлявано от кмета ДАРИН ДИМИТРОВ, че не е собственик на реално обособена ид. част от административна сграда с вход от запад с площ от 150 /192 кв.м. ид. части , която сграда е с идентификатор 06166.53.841.1, едноетажна, с площ от 192кв.м., с предназначение: административна, делова сграда, находяща се в село Б., община Търговище, реално обособената част е с вход запад и се състои се от по описание от СТЕ по гр.д. 261/2021Г. на РС- Търговище от фойе №2 и четири стаи.

Моли на основание чл.537, ал.2 ГПК след постановяване на решението по чл.124 от ГПК, съдът да отмени АКТ № 3907 за частна общинска собственост/ 01.12.2020г. на Община Търговище, за сграда с идентификатор 06166.53.841.1, като неправилен и незаконосъобразен. В съдебно заседание процесуалният преставител поддържа исквете. Претендира разноски.

Ответникът – Община Търговище в срока по чл.131 от ГПК е допозирала отговор с който оспорва иска, като неоснователен. Твърди, че с Акт за частна общинска собственост № 3907/01.12.2020 г., съставен на основание чл. 2, ал. 1, т. 7 от ЗОС, във връзка с § 28 от ПЗР към ЗИД на ЗСПЗЗ, е актувана като общинска собственост административна сграда ИД № 06166.53.841.1, с площ от 192 кв. м., едноетажна, конструкция масивна, построена през 1975 г., находяща се в с. Б., общ. Търговище, ПИ № 06166.53.841, която повече от 30 г. е владяна от Община Търговище, тъй като там се помещава Кметството на с. Б., общ. Търговище.

През 2020г. е образувано ГД № 47/2020 г. по описа на ТРС, по искова молба на г-жа Е., с която против Съвет на правоимащите притежатели на дялови бонове за имуществото на ТКЗС с. Божурка /бригада Б./ е предявен иска с правно основание чл. 19, ал. 3 от ЗЗД, за обявяване за окончателен на сключен между страните предварителен договор от 13.05.2019 г., за покупко-продажба на недвижим имот и построената в него административна сграда,

представляваща гореописаната сграда с ИД № 06166.53.841.1, с площ от 192 кв. м.

С Определение № 330/18.02.2020г. производството по ГД № 47/2020 г. по описа на ТРС е прекратено. С Определение № 130/13.05.2020г. по В.ч.гр.д. № 88/2020 г. ТОС е отменил Определение № 330/18.02.2020г., с което е прекратено производството по ГД № 47/2020 г. по описа на ТРС, като връща делото, съобразно дадените указания. В мотивите на Определение № 130/13.05.2020г. по В.ч.гр.д. № 88/2020 г. ТОС подробно е разписал реда, по който следва ищцата да се легитимира, което разбира се не е сторено. Общината ползва и стопанисва сградата, т. е. упражнява правото на владение, предоставено ѝ по силата на закона, което може да защитава, ако някой от имотите е завладян по смисъла на чл. 68, ал. 1 ЗС от трето лице. В т.см. е Решение № 217 от 24.06.2010 г. на Районен съд - гр. Ловеч, по ГД № 789/2009 г. и Решение № 151/25.11.2016 г. по гр. д. № 1818/2016 г. на ВКС, II г. о).

Със завеждане на ГД № 47/2020 г. по описа на ТРС, за обявяване за окончателен на сключен между страните предварителен договор от 13.05.2019 г. за покупко-продажба на недвижим имот и построената в него административна сграда, представляваща гореописаната сграда с ИД № 06166.53.841.1, с площ от 192 кв. м., ищцата - г-жа Е. сама си противоречи с твърденията в исковата молба, че е придобила 150 кв. м. от административната сграда през 2007г., чрез закупуване от правоимащи лица техни купюри за дялово участие в ТКЗС.

С Определение № 791/29.06.2020 г. производството по ГД № 47/2020 г. по описа на ТРС, е прекратено /в сила от 24.07.2020 г./

За сградата на Кметство с. Б., общ. Търговище, представляваща Административна, делова сграда с идентификатор 06166.53.841.1 със застроена площ 192,00 кв.м., едноетажна, конструкция масивна, построена през 1975 г., е съставен Акт за частна общинска собственост № 3907/01.12.2020 г., на основание чл. 2, ал. 1, т. 7 от ЗОС, във връзка с § 28 от ПЗР към ЗИД на ЗСПЗЗ. При съставянето на АОС, са се позовавали на чл. 2, ал. 1, т. 7, предложение второ и трето от ЗОС, а именно: общинска собственост са имотите и вещите, придобити от общината по давност или по друг начин, определен в закон. Считат за безспорно владение от страна на Общината по давност от повече от 30 години, а по ГД № 261/2021 г. по описа на ТРС се доказва, че Кметството на с. Б., се помещава в тази сграда от 1981 г. На следващо място, „друг начин, определен в закон“, означава именно както е посочено в АОС № 3907/01.12.2020 г., на основание чл. 2, ал. 1, т. 7 от ЗОС, във връзка с § 28 от ПЗР към ЗИД на ЗСПЗЗ. Съгласно чл. 30, ал. 1 и ал. 2 от ЗСПЗЗ, имуществото на заличените организации по § 12 от ПЗР, което лицата по чл. 27, ал. 1 не желаят да получат в дял и което не може да бъде продадено, се предоставя безвъзмездно на общината, в която то се намира. След изтичане на 5-годишен срок от предаването на имуществото по ал. 1, изречение първо, то става общинска собственост. В съдебно заседание поддържа отговора. Претендира разноски.

Съдът след преценка на представените и събрани по делото писмени и гласни доказателства, прие за установено следното от фактическа страна: От приложените с исковата молба писмени доказателства се установява че с нотариален акт за покупко-

продажба на недвижими имоти вписани в Агенция по вписвания , Служба по вписвания Търговище акт № 23, том X, дело 1944/2016г. Ф. Е. е закупила от „АС-Интеркар“ЕООД , ЕИК 125549933 с адрес гр. Омуртаг, ул. Заводска №8 - недвижими имоти представляващи бивши сгради на ТКЗС Б.. С решение по протокол №04 от 18.01.2007г-. Общото събрание на правоимащите на ТКЗС Б. са продали сградният фонд на стопанския двор на ТКЗС с.Б. на „АС-Интеркар“ЕООД, като изрично в протокола и в решенията е записано, че „сградите се предоставят на търг в пакет от всички постройки без административната сграда". По делото е безспорно, че ищцата е придобила собствеността върху прехвърленото имущество купувайки го при проведени от ликвидационния съвет на ТКЗС Б. търгове. Установява се, че през 2020 год. ищцата се е опитала да се снабди с документ за собственост върху административната сграда, но се е установило, че за същата има съставен АЧОС.

Видно от приложения на л.22 АЧОС № 3907 ответника е актувал, като частна общинска собственост на осн. чл.2, ал.1, т.7 от ЗОС, във вр. с § 28 от ПЗР към ЗИД на ЗСПЗЗ административна, делова сграда с идентификатор 06166.53.841.1 със застроена площ от 192.00 кв.м., едноетажна, конструкция масивна, построена през 1975 г., находяща се в имот с идентификатор 06166.53.841 по кадастралната карта на с.Б..

По делото е изискано и проложено гр.д. № 47/2020 год. на РСТ, образувано по молба на ищцата, с правно осн. чл.19, ал.3 от ЗЗД. В него ищцата е искала съда да обяви за окончателен предварителен договор за продажба от 13.05.2019 год., с който е закупила от съвета на правоимащите притежатели на дялове в имуществото на ТКЗС с.Божурка - бригада с. Б. (по нейни твърдения) административна сграда, с площ от 192 кв.м. с идентификатор 06166.53.841.1, построена в поземлен имот, с площ от 587 кв.м., с идентификатор 06166.53.841 по кадастралната карта и регистри на с.Б., която. С Определение № 791/29.06.2020 г. производството по ГД № 47/2020 г. по описа на ТРС, е прекратено /в сила от 24.07.2020 г./

На 23.02.2021г. ищцата завежда гр.дело № 261/2021г. за делба за делба на същата административна сграда при квоти 1508192 ид.ч. за нея и 42/192 ид.ч. за ответната община.

Искът е отхвърлен като неоснователен като в мотивите си съдът е приел че:“ по отношение на делбения имот не е на лице съсобственост“.

Мотивите на на съда резглеждал делбата са следните: „Основния спор между страните по делото е дали имота е съсобствен, като ищцата е заявила, че по силата на давностно владение повече от 10 години, ползвайки част от административната сграда - пет помещения и коридор, с обща площ от 150 кв.м. е придобила собствеността върху тях, като останалите помещения в сградата се владеели и ползвали от Кметство с.Б., от където и била възникнала съсобствеността между страните. Ответникът изцяло е оспорил придобиването на част от сградата по давност, като от своя страна твърди, че е изключителен собственик на цялата сграда, която като едва от 2019 г. - 2020 год. ищцата предявила претенции към част от административната сграда, предприемайки действия по ремонт на помещения, смяна на дограма и т.н., ограничавайки достъпа на ответника до тази част. Ответникът твърди, че в

полза на ищцата не е изтекла придобивна давност, тъй като същата не е упражнявала явно и необезпокоявано фактическата власт върху част от сградата, без противопоставяне от страна на ответника. След преценка на всички събрани по делото доказателства -гласни и писмени, прецени поотделно и в съвкупност съдът счита, че между страните не е възникнала съсобственост в делбения имот. Безспорно се установи, че ищцата е закупила през 2016 год. всички сгради в стопанския двор на бившото ТКЗС Б., с изключение на процесната сграда, а през 2020 год. е предявила иск по чл.19, ал.3 за обявяване на предварителен договор от 13.05.2019 год., с който е закупила същата сграда, като в исковата молба сама е заявила, че е закупила сградата през 2019 год. Съдът счита, че заявеното от ищцата в исковата молба по чл.19, ал.3 от ЗЗД се явява извънсъдебно признание на неизгодни за нея факти, а съгласно установената съдебна практика, извънсъдебните признания на страната за неизгодни за нея факти следва да бъдат ценени наред с всички доказателства по делото. Така в Решение № 235 от 4.07.2011 г. по гр. д. № 513/2010 г., на ВКС, IV г. о. се отбелязва следното: „Признанието представлява обяснение на страна по делото, което представлява доказателствено средство, когато съдържа неизгодни за нея факти. Признанието на неизгодни за страната факти може да се направи пред съда или пред друг орган, пред другата страна или пред трето лице. Когато не е направено пред съда, разглеждащ спора, признанието е извънсъдебно. Ако същото бъде доказано, то представлява годно доказателствено средство, което съдът следва да вземе предвид при решаването на спора. Извънсъдебното признание може да бъде доказано или със свидетелски показания или с документ, който го материализира.“ В същия смисъл са и Решение № 210 от 19.09.2016 г. по гр. д. № 861/2016 г. на ВКС, IV г.о , Решение № 235 от 4.07.2011 г. по гр. д. № 513/2010 г., на ВКС, IV г. о., Решение № 69 от 24.06.2011 г. по гр. д. № 584/2010 г., на ВКС, III г. о., Решение № 22 от 19.03.2015 г. по гр.д. № 2979/2014 г. на ВКС, IV г.о. и Решение № 210 от 19.09.2016 г. по гр. д. № 861/2016 г. на ВКС, IV г.о . В конкретния случай извънсъдебното признание, направено от ищцата, че е закупила и владее сградата най-рано от 2019 год., а не както твърди в настоящото производство от 2007 год. се подкрепя от показанията на разпитаните по делото св.И.А. - Кмет на с.Б. и А.А. -кмет на с.Б. до 2015 год., като в показанията си св.А.А. заявява, че от 1996 год. сградата се ползва за нуждите на кметството, като там се е намирал, а и сега се намира кабинета на Кмета, в нея се е помещавала библиотека, медицинска служба, провеждали са се мероприятия - избори, раздавали са се пенсии и т.н., като разходите са поддръжка на сградата, заплащането на ток и вода са посрещани от бюджета на общината, през 2007 год. свидетеля заяви, че със средства на общината е извършен ремонт на сградата. От показанията на същия свидетел се установи, че е имало решение на правоимащите лица при ликвидиране на ТКЗС Б., че сградата няма да се продава, а ще остане за селото, както и че е имало решение на Общинския съвет Търговище да бъде закупена административната сграда, но процедурата не била завършена. Пак от показанията на св.А. се установи, че до 2015 год. когато той е бил кмет никой друг не е ползвал сградата, още по-малко ищцата, тъй като ключовете и за двата входа са били в свидетеля, а също така той самия е ползвал стопанския двор на ТКЗС за отглеждане на животни, като ищцата е започнала да ползва стопанския двор и да гледа животни едва след

като е закупила имотите от лицето, което ги е придобили при продажбата на имуществото на ТКЗС от ликвидационния съвет. Показанията на свидетеля А.А. се подкрепят и от писмените доказателства по делото - Протокол от ОС на правоимащите № 2 / 02.12.2006 год. От показанията на св.И.А. се установи, че той е кмет от 2015 год. и в това си качество също е извършвал ремонти на сградата, която се е ползвала за нуждите на Кметството и за обществени нужди. От неговите показания се установи, че преди две години е предоставил част от помещенията на ищцата за ползване, с цел тя да си съхранява в тях багаж, като до тогава същата не е имала достъп до сградата и не е ползвала същата, а едва през ноември 2020 год. възникнал спор за собствеността, тъй като ищцата започнала ремонт, като била уведомила свидетеля, че купува сградата от ответника, но при проверка свидетеля установил, че в Община Търговище няма документи за такава сделка и не били водени разговори, още по-малко сключван договор с ищцата за прехвърляне на собственост. Показанията и на този свидетел се подкрепят от писмените доказателства. Показанията на останалите разпитани по делото св.С.Б., В. М. и Ю.М., в които същите заявяват, че ищцата владее и ползва сградата от 2007 год. съдът счита, че не следва да се кредитират, тъй като са в пълно противоречие с писмените доказателства по делото, а и противоречат на твърденията на самата ищца, че придобила сградата през 2019 год. - неизгоден факт, признат извънсъдебно от нея в посоченото по-горе производство по чл.19, ал.3 от ЗЗД. С оглед всичко изложено съдът счита, че ищцата не е владяла явно и необезпокоявано частта от сградата, за която претендира в течение на 10 години поради което и не я е придобила по давност. При събраните по делото доказателства най-ранния момент на установяване на владението на ищцата е 2020 год. когато е предприела действия по ремонт на помещенията, предоставени и за безвъзмездно ползване от Кмета, които отношения съдът приема, че почиват на договор за послужване, с които си действия е демонстрирала намерението на свои вещи, променяйки държането във владение, но до завеждане на исковата молба през 2021 год. не е изтекъл срок, достатъчен да я направи собственик по давност.

В същото време се установи, че ответника, чрез Кметство с.Б., част от структурата на Община Търговище повече от 10 години владее и ползва сградата за нуждите на Кметството и за посрещане на обществени нужди, чието обезпечаване също се носи от общината, на което именно основание - давност- същата се явява частна общинска собственост.“

В настоящото производство не са представени и събрани различни от вече описаните писмени доказателства по гр.д.№ 47/20220г. на РСТ и гр.д.№ 261/2021г. на РСТ.

Предвид така установеното от фактическа страна, СЪДЪТ формулира следните изводи от правна страна: Съгласно тълкуването дадено в т.1 от Тълкувателно решение № 8/27.11.2013 г. по т.д.№ 8/ 2012 г. на ОСГТК на ВКС, правен интерес от предявяване на отрицателен установителен иск е налице и в хипотезата, при която ищецът би могъл да придобие процесния имот на оригинално основание при отричане правата на ответника върху него. Именно такъв е случаят, при който обект на владение е имот, актуван като държавен или общински, предвид установения с §1 от ЗИД на ЗС(обн.ДВ, бр.46 от 06.06.2006 г.) мораториум върху придобивната давност за държавни и общински имоти,

продължен до 31.12.2022г. До отричане със сила на пресъдено нещо на държавния, респ. общинския характер на имота, владелецът не би могъл да се позове на изтеклата в негова полза придобивна давност, което обуславя правния му интерес от предявяване на отрицателен установителен иск за собственост срещу държавата или общината. Това е единственият път на защита за такъв владелец, тъй като същият няма на разположение положителен установителен или ревандикационен иск за собственост предвид императивно установената от закона забрана за придобиване на собствеността на държавата или общината по давност.

В този смисъл предявеният отрицателен установителен иск с правно основание чл.124, ал.1 ГПК се явява допустим, като предявен при наличие на правен интерес у ищцата според изложените в исковата молба твърдения. Ответникът е съставил Акт за частна общинска собственост за имота, с който оспорва собствеността на ищцата върху имота и препятства снабдяването □ с акт за собственост за имота, което съдът намира за достатъчно да обоснове правния интерес на ищцата от водене на предявения отрицателен установителен иск.

Характерът на предявения иск възлага в тежест на ответната страна да установи по безспорен начин обстоятелството, че се легитимира като собственик на процесния имот на въведеното придобивно основание. Според изложените с отговора на исковата молба твърдения, в тежест на ответника бе възложен да докаже при условията на пълно и главно доказване за процесния имот да е бил съставен Акт за държавна собственост № 3907/01.12.2020г. с посочено в отговора на исковата молба съдържание. В тежест на ищеца бе възложено да докаже твърдените от него положителни факти, които изключват възможността ответната община да е собственик на имота на твърдяното от нея правно основание - имота да е бил частна собственост в периода след построяването му през 1975г. до предявяване на иска; както и в периода от закупуването му през 2019г. до предявяване на иска ищецът да е осъществявал явно, непрекъснато, необезпокоявано и спокойно владение върху процесната сграда.

От представените писмени доказателства и заключението на вещото лице по назначената съдебно-техническа експертиза по гр.д.№ 261 /2021г. се установява, че процесната сграда попада в обхвата на Акт за държавна собственост № 3907/01.12.2020г. Като основание за придобиване на собствеността върху сградата са посочили чл.12, ал.5 от ЗОС за предоставени права на управление на кмета на Община Търговище и чл.2, ал.1, т.7 от ЗОС. По делото не се установи твърдението на ищцата, че имота е бил частна собственост в периода след 1975г. Установено е че ответника, чрез Кметство с.Б., което се явява част от структурата на Община Търговище повече от 10 години владее и ползва сградата за нуждите на Кметството и за посрещане на обществени нужди, чието обезпечаване също се носи от общината, на което именно основание - давност- същата се явява частна общинска собственост.“

След като ответната община доказва по реда на пълното и главно доказване, че е собственик на процесния имот, то исковата претенция следва да бъде отхвърлена изцяло.

На основание чл. 78, ал.3 ответникът имат право на поискани и доказани разноси. На осн. чл.78, ал.8 от ГПК съдът счита, че ищцата следва да бъде осъдена да му заплати сумата от 300 лева, юрисконсултско възнаграждение, за процесуално представителство.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Ф. Мефмедова Е. от с.Б., със съдебен адрес гр.Варна, ул.Поп Харитон № 28, партер, чрез адв.Д. П., против ОБЩИНА ТЪРГОВИЩЕ, отрицателен установителен иск за собственост върху реално обособена идеална част от административна сграда с вход от запад, с площ от 150/192 ид.ч., която сграда е с идентификатор 06166.53.841.1, едноетажна с площ от 192 кв.м., с предназначение, делова сграда в с.Б., общ.Търговище, с правно основание чл.124 от ГПК във вр. с чл.97 ЗС, както и иск по чл.537, ал.2 ГПК за отмяна на АКТ № 3907 за частна общинска собственост от 01.12.2020г. на Община Търговище, за сграда с идентификатор 06166.53.841.1, като НЕОСНОВАТЕЛНИ.

ОСЪЖДА Ф. Мефмедова Е. от с.Б., със съдебен адрес гр.Варна, ул.Поп Харитон № 28, да заплати на ОБЩИНА ТЪРГОВИЩЕ, чрез ю.к.Д. К., сумата от 300лв., представляваща направени по делото разноси на осн. чл.78, ал.8 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Търговишки Окръжен съд, на ос. чл.259, ал.1 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Търговище: _____